

Az anya

Elhangzott a promontori asszonykör megalakulásának évfordulóján 1917. augusztusában

Különféle anyák vannak: édesanyák, nagyanyák, mostohaanyák, nevelőanyák, anyósok, dédanyák. Az utóbbiak kevesen vannak, és kevésbé hatnak a gyermekekre. Gyermektelen asszony nagyanya vagy anyós nem lehet, nevelő- vagy mostohaanya viszont igen.

Mostohaanyákról a bibliában nincsen szó, de dicsérőn szól az anyósokról. Ruth anyósáról az Ószövetségben, Péter anyósáról az Újszövetségben. A mostohákról és az anyósokról sok rosszat mondanak a világban. Előbbiektől a gyerekek, utóbbiaktól a házastársak rettegnek. Vannak ugyan tíz mostohánál is rosszabb (édes)anyák, de ezek kivételek. Egy asszony számára a boldogság csúcsát jelenti, amikor gyermeket vár; elemében van, amikor ifjú emberkét adhat a világnak és lelket a mennynek. A háború sok gyermeket tesz apátlaná, még rosszabb volna, ha anyátlanná tenné őket, mert az anya nehezebben pótolható, mint az apa. Anya, a legszebb szó a világon: a szeretet, a gyöngédség és gondoskodás teljességét jelenti. Amikor Pál a thesszalonikaiak iránti teljes odaadását kívánta nekik kifejezni, ezt írta: „*olyan szelíden léptünk fel közöttetek, mint ahogyan az anya melengeti gyermekeit. Mivel így vonzódnak hozzátok, készek voltunk átadni nektek nemcsak az Isten evangéliumát, hanem a saját lelkünket is, mert annyira megszerettünk titeket*” (1Thessz. 2:7-8). Izráelt fogságában az Úr e szavakkal akarta talpra állítani: „*Mint férfit, akit anyja vigasztal, akként vigasztallak titeket én, és Jeruzsálemben vesztek vizsgálatást!*” (Ézs 66:13)

Elvesztett anyát más anya pótolhat, de szeretetét nem helyettesítheti. A kánaáni asszony gyermeke iránti nagy szeretete a megalázást is szívesen eltűrte, csak hogy segítséget kapjon ördögtől gyötört leánya számára.

Úgy tűnik, Urunk Istenünk az anyákat jobban szereti, mint a gyermekeket. Pl. a sareptai özvegy fiát Illés támasztotta föl, a sunémi asszony fiát Elizeus, a naini fiút és Jairus leányát pedig Jézus. Arról viszont nincsen szó, hogy gyermekek kapták vissza édesanyjukat. Könnyebben pótolható az anya, mint a gyermek? Anyák jobban gyászolják gyermeküket, mint gyermek az anyát? – A választ egyedül Isten

tudja. A keresztnél levő anyjának Jézus – hogy magát pótolja – Jánost adja fiául.

Ádám feleségét, minden élőnek anyját Évának nevezte el. Éva így lett ősanánk. De mivel a törvénszegést ő vezette be, neve fényt vesztett, és minden halandónak ő lett az ősanja.

Lányok, asszonyok amikor vétkeznek, azt mondják rájuk: Éva lánya ő is. Ősanánkra mi nem akarunk minden rosszat ráterhelni, hiszen elég keményen kellett bűnhődni: férjével az Édent vesztették el, és elsőszülöttje, aki hívó öccsét ölte meg, sok fájdalmat okozott neki. Rá kellett döbbsennie a kígyó álnokságára, és sokat sírhatott korábbi bűne miatt. De volt isteni vigasza: az asszony magva fogja széttaposni a kígyó fejét. Jézus volt az, aki a kígyó fejét széttaposta; az ördöggel és halállal való viaskodásában győztesen került ki, ezzel örök életet vívott ki nekünk.

De nemcsak olyan anyánk van, aki által a bűn szolgátságába születtünk bele. Van szabad anyánk odafönt: a menyeyei Jeruzsálem (Gal 4:26): „*ez mindnyájunknak anyja*”, Ez az anya az Újszövetség, Jézus evangéliuma, mely által Isten szabad fiaivá születtünk újjá. A bűn hatalma már nem dönthet minket szolgátságba; már nem állunk a bűn és halál törvénye alatt; testrészeinknek már nem kell az igazságtalanság fegyvereivé válniuk, mert Jézus a Lélek törvénye által tett minket élővé, szabaddá. Ő maga mondja (Jn 8:36): „*Ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek*”. Ezért, az égi, szabad Jeruzsálemnek vagyunk gyermekei. Onnan hangzik felénk: „*Hát elfeledkezhetik-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terólad el nem feledkezem.*” (Ézs 49:15) Égi anyánknál állandóan gondolnak ránk; nála készen van örök lakhelyünk, tiszta örömünk. Jó dolgunk lesz ott. Törekedjünk hát az odaföntvalók után, hogy számunkra igaz legyen: „*amiképpen hordtuk a földi (Éva-anyánk) ábrázatját, hordani fogjuk a mennyeknek ábrázatját is.*” (1Kor 15:49)

Szép dolog édesanyának lenni. Jó, ha van édesanyánk. Legszebb dolog: az új Jeruzsálemnek, a szabad anyának gyermeke lenni.

Friedensklänge, 1917. augusztus